

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**XIVe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 224.933 van 2 oktober 2013  
in de zaak A. 207.020/XIV-34.668**

In zake :           XXX  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaat Linda Luytens  
                      kantoor houdend te 1090 Brussel  
                      Lakenselaan 53  
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN  
DE STAATLOZEN

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.                   Het cassatieberoep, ingesteld op 16 november 2012, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 89.785 van 16 oktober 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2.                   Bij beschikking nr. 9263 van 4 december 2012 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 september 2013 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Linda Luytens, die verschijnt voor de verzoeker, en attaché Cedric Misseghers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. De verzoeker verklaart zich op 13 juli 2011 vluchteling in België. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 31 juli 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 31 augustus 2012 tekent de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een beschikking van 24 september 2012, genomen met toepassing van artikel 39/73, § 1 en § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), wordt aan de partijen meegedeeld dat het niet vereist is dat zij nog mondelinge opmerkingen voordragen, dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure op de in de beschikking aangegeven grond kan worden verworpen en dat de kamer zonder terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen binnen een termijn van 15 dagen na het versturen van de beschikking vraagt om te worden gehoord.

Met een arrest van 16 oktober 2012 stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met toepassing van artikel 39/73, § 3, van de Vreemdelingenwet

de afstand van het geding vast omdat geen van de partijen binnen de gestelde termijn zou hebben gevraagd om te worden gehoord. Dit is het bestreden arrest.

#### *IV. Onderzoek van de middelen*

##### *Enig middel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

4. De verzoeker werpt in een enig middel, dat hij in de toelichtende memorie herhaalt, de schending op van artikel 149 van de Grondwet, van de artikelen 39/57-1, 39/65 en 39/73 van de Vreemdelingenwet, van de materiële en de formele motiveringsplicht en “de manifeste beoordelingsfout” op. Hij licht dit als volgt toe:

“Doordat de bestreden beslissing, genomen door tweede verweerster niet redelijk, noch met zekerheid kon vaststellen dat "geen van de partijen heeft met toepassing van artikel 39/73§2 van de (Vreemdelingenwet) gevraagd om gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn van 15 dagen na het versturen van de beschikking"

Doordat zij derhalve een foute conclusie trekt, namelijk dat de afstand van het geding, - overeenkomstig artikel 39/73 §3- wordt vastgesteld.

Doordat zij zich niet kon beperken tot een stelling zonder dat in het arrest zelf kan nagegaan worden hoe zij tot die conclusie is gekomen en dat zij niet toelaat na te gaan of er inderdaad een correcte berekening van de termijnen geschiedde; dat zij een niet ondertekende beschikking dd 24/9/2012 bijvoegt aan het arrest, doch niet vermeldt, noch mogelijk maakt vast te stellen bij lezing van het arrest en de bijgevoegde beschikking op welke datum deze beschikking verstuurd werd en hoe de termijn berekend werd.

Doordat de bestreden beslissing niet toelaat na te gaan op welke data zij zich baseert om tot haar besluiten te komen; dat zij niet verwijst naar de datum van het versturen;

Doordat zij niets zegt over de vraag die verzoekers raadsman wel degelijk heeft verstuurd, per aangetekende zending op 11 oktober 2012 (zie stuk 3) - en die wel ook een materiële vergissing bevat, namelijk de datum van 31 augustus 2012 (zijnde de datum dat het beroep werd ingediend).

Terwijl het arrest zelf de feiten en juridische redenen moet vermelden waarop het zich baseert en die moet toelaten vast te stellen of zij op grond van die feiten en juridische motieven redelijkerwijze tot de beslissing kon komen die zij genomen heeft.

Terwijl er manifest een verkeerde toepassing gebeurde van hetgeen voorzien werd in de volgende wetsartikelen :

Artikel 39/73, dat als volgt luidt :

§ 1. De kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter onderzoekt bij voorrang de beroepen met betrekking tot dewelke hij van oordeel is dat het niet vereist is dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen.

§ 2. Bij beschikking stelt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter de partijen in kennis dat de kamer zonder een terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen, binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van de

beschikking, vraagt om gehoord te worden. In de beschikking wordt de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden. Indien een nota met opmerkingen is ingediend, wordt deze samen met de beschikking medegedeeld.

§ 3. Indien geen der partijen vraagt om te worden gehoord dan worden deze geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond en wordt naargelang het geval de afstand van het geding of de gegrondheid van het beroep vastgesteld.

§ 4. Indien één der partijen tijdig heeft gevraagd om gehoord te worden, dan bepaalt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter onverwijld bij beschikking de dag en het uur van de terechtzitting.

§ 5. Na de partijen gehoord te hebben in hun replieken doet de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter onverwijld uitspraak.

Dat artikel 39/65 als volgt luidt :

Artikel 39/65 De uitspraken van de Raad zijn met redenen omkleed. Ze worden ondertekend door de voorzitter en een lid van de griffie.

Dat artikel 39/57-1 als volgt luidt :

Artikel 39/57-1 De processtukken, alsook de betekeningen, kennisgevingen en oproepingen worden door de Raad verzonden bij ter post aangetekende brief, per bode met ontvangstbewijs of via elke andere bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad toegelaten betekeningwijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

Terwijl de stukken van het dossier immers tot verwarring leiden en geenszins met zekerheid toelaten te achterhalen wanneer de kennisgeving van de beschikking heeft plaatsgevonden, noch het versturen ervan.

Terwijl de beschikking onmiskenbaar een processtuk is in de zin van artikel 39/57-1 en dus ook dient te voldoen aan de in dat artikel vereiste voorwaarden.

Terwijl allereerst kan vastgesteld worden dat de vorm van de aangetekende brief aanleiding geeft tot verwarring alleen al door de vorm : hij stelt dat hij een beschikking betreft, maar de beschikking wordt niet bijgevoegd in haar oorspronkelijke vorm, doch in een afgeleide vorm (genre copie-paste ?); bovendien is deze beschikking, in afwijking van artikel 39/73 niet ondertekend door de Rechter, maar door een griffier;

bij het bestreden arrest wordt tenslotte een beschikking in een andere vorm, maar niet ondertekend, bijgevoegd.

Terwijl dus ten eerste de aangetekende brief aldus naar de vorm niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 39/73 en anderzijds het bij het arrest gevoegde stuk, niet hetzelfde is, als hetwelk verstuurd werd naar verzoeker.

Terwijl er hoe dan ook interne tegenstrijdigheid bestaat in de aangetekende brief die verstuurd werd aan verzoeker om hem de beschikking mee te delen dat er voorgesteld werd de schriftelijke procedure te volgen, namelijk dat dit processtuk twee data en één handtekening bevat, hetzij enerzijds een datum van 25 september en anderzijds een datum van 24 september; dat dit hoe dan ook niet bijdraagt tot het kunnen achterhalen van de werkelijke datum, noch van de in acht te nemen datum;

Terwijl het noodzakelijk is dat inderdaad inzake brieven en of processtukken die een termijn doen ingaan met zekerheid en zonder enige dubbelzinnigheid moet kunnen vastgesteld worden door de rechtzoekende en/of zijn raadsman welke datum precies in acht dient genomen te worden.

Terwijl dit in casu niet zonder dubbelzinnigheid kon gebeuren.

Terwijl immers de aangetekende brief wellicht op 26/9/2012 werd verstuurd, dag na de datum die vermeld staat op de brief die per aangetekende zending naar verzoeker werd verstuurd; dat niets toelaat één en ander te achterhalen, zodat de Raad van State zijn wettigheidstoezicht kan uitoefenen, bij nalezing van het bestreden

arrest, en zodat de rechtzoekende kan begrijpen op welke gegevens de bestreden beslissing zich precies beroept.

Terwijl de aanvraag om gehoord te worden op 11 oktober werd verstuurd en volgens verzoeker binnen de wettelijk voorziene termijn is gebeurd, zodat de Raad in toepassing van de wet de zaak moest vaststellen voor rechtzitting en onmogelijk de afstand van het geding kon vaststellen.

Tweede onderdeel

Doordat de beschikking die bij het arrest wordt bijgevoegd niet ondertekend is.

Doordat deze bijgevoegde beschikking naar de vorm verschilt van de briefvorm die gedateerd is op 25 september 2012 en verstuurd werd op een onbekende datum naar verzoeker.

Terwijl de beschikking toch deel uitmaakt van de zogenaamde processtukken en dus als akte dient ondertekend te zijn, door de Rechter en niet door een griffier.

Terwijl de beschikking aldus geen enkele juridische waarde heeft en er geen rekening kan mee gehouden worden. Dat aldus ook het arrest aangetast is door onwettigheid en alle juridische waarde ontnomen wordt.

Terwijl zij hierdoor tegelijkertijd totaal tekortschiet aan de materiële en formele motiveringsplicht omdat de beslissing op correcte feiten moet gebaseerd worden en ook een juiste juridische grondslag moet invoeren.”.

### *Beoordeling*

5.1. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur, zoals de materiële motiveringsplicht waaronder ook de kennelijke beoordelingsfout ressorteert, zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Bovendien mag de Raad van State als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de feiten treden. Het enige middel is in die mate niet-ontvankelijk.

5.2. In het eerste onderdeel van het enige middel voert de verzoeker in essentie aan dat de correcte berekening van de termijnen niet uit het bestreden arrest kan worden afgeleid, dat de niet-ondertekende beschikking van 24 september 2012 dateert en de brief van 25 september 2012, dat de brief wellicht pas de dag nadien, op 26 september, werd verstuurd en dat nergens wordt verwezen naar de aangetekende brief van de raadsman van de verzoeker die op 11 oktober 2012, volgens de verzoeker dus binnen de wettelijke termijn, werd verstuurd.

Naar luid van artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet moeten de partijen “binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking” vragen om te worden gehoord.

In antwoord op een vraag van het auditoraat heeft de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met een brief van 4 april 2013 het bewijs van een

aangetekende zending naar de verzoeker van 25 september 2012 opgestuurd. Deze brief is aan het rechtsplegingsdossier toegevoegd. Hiernaar uitdrukkelijk gevraagd zijnde, betwist de raadsman van de verzoeker op de terechtzitting niet dat de bewuste brief inderdaad op 25 september 2012 werd opgestuurd.

Aldus blijkt dat de in de artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet bedoelde beschikking van 24 september 2012 met een ter post aangetekende brief van 25 september 2012 naar de verzoeker werd gestuurd en dat deze laatste met een ter post aangetekende brief van zijn raadsman op 11 oktober 2012, dit is de 16de dag na het versturen van de beschikking op 25 september 2012, een verzoek tot horen heeft ingediend. Vermits de vraag om te worden gehoord buiten de voorgeschreven termijn werd verstuurd, kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest zonder schending van artikel 39/73, § 2 en § 3, van de Vreemdelingenwet de afstand van het geding vaststellen.

In het bestreden arrest wordt duidelijk en ondubbelzinnig aangegeven waarom de afstand van het geding wordt vastgesteld, met name omdat “geen van de partijen met toepassing van artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 (...) gevraagd heeft om gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking” en “de partijen derhalve overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van voormelde wet geacht worden in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond”. De grond waarop het bestreden arrest is gesteund ligt onbetwistbaar hierin dat verzoekers vraag om te worden gehoord niet binnen de in de wet voorziene termijn van 15 dagen werd ingediend. De verzoeker kent aldus de precieze reden waarom het bestreden arrest is genomen, het is daartoe niet vereist dat naast de datum van de bewuste beschikking ook de datum van de brief van de griffie of de datum van de brief van verzoekers raadsman worden vermeld. De in artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet vastgelegde motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen is daarmee niet geschonden.

De verzoeker toont niet aan dat de brief van de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 25 september 2012 naar de vorm niet aan artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet zou beantwoorden, noch dat er een interne tegenstrijdigheid zou zijn omdat die brief zowel 24 als 25 september 2012 als datum vermeldt. De brief dateert duidelijk van 25 september 2012 en de inhoud van de beschikking van 24 september 2012 wordt er letterlijk in overgenomen, compleet met de vermelding van deze datum.

Er is geen andere betekeniswijze met een in uitvoering van artikel 39/57-1 van de Vreemdelingenwet genomen koninklijk besluit vastgesteld, zodat de verzoeker ook geen schending van deze bepaling aannemelijk maakt.

Het eerste onderdeel van het enige middel is ongegrond.

5.3. In het tweede onderdeel van het enige middel voert de verzoeker in essentie aan dat de bij het bestreden arrest gevoegde beschikking van 24 september 2012 niet is ondertekend.

De beschikking van 24 september 2012 die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, is naar behoren ondertekend. Uit geen enkele bepaling of beginsel volgt dat bij het bestreden arrest nogmaals een kopie van de bewuste beschikking, laat staan een kopie met een handtekening, moet worden gevoegd.

Het tweede onderdeel van het enige middel is ongegrond.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee oktober tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

|                  |                  |
|------------------|------------------|
| André Beirlaen,  | kamervoorzitter, |
| Carlo Adams,     | staatsraad,      |
| Peter Sourbron,  | staatsraad,      |
| met bijstand van |                  |
| Joris Casneuf,   | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**André Beirlaen**